

Una vida nova

Títol original: *Yeo-haeng-ja* **Direcció i guió:** Ounie Lecomte **Països:** Corea del Sud i França **Durada:** 92 min **Any:** 92 **Gènere:** Drama **Interpretació:** Kim Sae-ron (Jinhee), Park Do-yeon, Ko Ah-sung, Park Myeong-shin, Oh Man-seok **Fotografia:** Kim Hyun Seok **Distribuidora:** Paco Poch Cinema **Estrena a Espanya:** 21/09/2012

Apta per a tots els públics

Versió original subtítulada en català / Versió original subtítulada en espanyol

SINOPSI

Una vida nueva comença amb la crònica dels últims dies en què la Jinhee, una nena de nou anys, conviu amb el seu pare abans que aquest l'abandoni, sense acomiadar-se'n, en un orfenat de monges de Seül. La nena passa els dies amb l'esperança que el seu pare torni a recollir-la i, mentrestant, crea una nova família amb les seves noves amigues, amb qui comparteix jocs i experiències divertides i transcendents per al seu creixement i la seva educació. Quan algunes de les companyes se'n van, fan realitat el somni d'entrar a formar part d'una nova família, encara que a vegades s'entristeixen per haver-se de separar de la resta. Per això, la Jinhee decideix, per un costat, reinventar la seva pròpia història i, per l'altre, mostrar-se silenciosa i absent amb els seus potencials nous pares per evitar enfrontar-se amb una nova separació.

CRÍTICA

Nascuda a Corea del Sud però establerta des de la seva infantesa a París, la directora **Ounie Lecomte** debuta en el terreny del llargmetratge amb *Una vida nova*, un film que s'erigeix com una mena de mirall on la pròpia directora reflecteix la seva pròpia autobiografia.

D'aquesta manera, la petita Jinhee es mostra com un nítid *alter ego* que esdevé eix central d'un relat que gira al voltant de la pèrdua de la innocència. La Jinhee, abandonada en un orfenat pel seu pare a causa d'uns motius que el film ens revelarà al llarg del seu metratge, va modelant el seu caràcter a base de frustració i desencís envers tot allò proper i tots aquells amb els quals pretén aferrar-se i voluntàriament o involuntàriament li giren l'esquena. Incrèdula davant l'abandonament patern, la Jinhee no accepta un confinament que creu (o desitja) eventual i, d'aquesta manera, estableix una distància envers les seves companyes i els seus educadors que la duen a establir un comportament totalment esquiú. A mesura que passa el temps i els fets s'esdevenen, però, la Jinhee prendrà consciència que l'orfenat on viu pot erigir-se en una mena de presó de la qual no podrà sortir si no segueix els passos adequats. Les nenes, conscients que a mesura que es van fent grans tindran menys oportunitats de ser adoptades per una família occidental i, per tant, de viure una vida relativament normal, s'esforcen a caure bé i ser simpàtiques davant els possibles pares adoptius, fet que obligarà la Jinhee a obrir de mica en mica el seu caràcter malgrat la desconfiança que un fet tan traumàtic com l'abandonament ha generat al seu interior.

Traçada amb senzillesa però alhora amb fermesa, *Una vida nova* defuig qualsevol mena de sentimentalisme envers el seu personatge central, un argument prou rellevant tenint en compte les dosis de sensibleria amb què es podia haver acompanyat la petita Jinhee. Sobrietat en el fons i en les formes que es transmet a través d'un relat que ofereix una voluntària fredor en diverses seqüències clau de la història (sobretot la inicial i la final) però que alhora és capaç d'imprimir una notable poètica presa de la realitat a través de cançons que parlen de desamor o de passeigs amb bicicleta, així com també en la manera d'esbossar les interioritats dels diversos personatges mitjançant encertats i concisos actes com l'escriptura d'una carta d'amor o el copejar enèrgic i rabiós d'una fusta a una manta acabada d'estendre. *Una vida nova* se'ns presenta, en definitiva, com un encertat i emotiu relat al voltant de la pèrdua de la innocència però també de l'esperança de topiar-se amb un futur que pugui fer retrobar a la protagonista, encara que sigui mínimament, una felicitat que li fou inesperadament manllevada.

Carles Ribas – Accents. Diari de Girona